

Zelfportret met woord

Hans Franse

© Hans Franse 2024

Titel: Zelfportret met woord

Auteur: Hans Franse

Foto van de auteur: Sjors Hansen, Bettona, augustus 2023.

Uitgeverij U2pi, Den Haag, www.uitgeveriju2pi.nbl

Druk: JouwBoekdrukkerij.nl

ISBN 978 94 9336 414 1

NUR 306

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande, schriftelijke toestemming van de auteur.

INHOUD

PROLOOG	11
<i>Over de Jabbok</i>	12
ZELFPORTRET MET WOORD	13
<i>Zelfportret</i>	14
<i>Nemo</i>	15
FAMILIEPORTRETEN	17
<i>Jaloezieën</i>	19
<i>Alcmaria Victrix</i>	20
<i>Zijn welig thuis. Vlaanderen</i>	22
<i>Weimarstraat</i>	24
<i>Bezoek van mijn vader</i>	25
<i>Geboorteplaats</i>	26
<i>Fietsen in het Vondelpark in 1956</i>	27
<i>Nooit meer zomer</i>	28
<i>Plaatselijke verdoving</i>	30
<i>Bij het graf van mijn enige zus 1923-1981</i>	31
<i>The last post</i>	32
<i>Voor Linda-Marie</i>	34
<i>Voor mijn laatste gestorven neef</i>	36
<i>Glühwein</i>	38
<i>Ouder worden</i>	39

MIJN DICHTERS	41
<i>Dichterlijke dronkenschap</i>	43
<i>Wijding aan Paul van Ostaijen</i>	44
<i>A Pierre l' englouti en couleurs</i>	45
<i>Liggen in de zon met Hans Andreus</i>	46
<i>Zonsondergang-in memoriam Gerrit Kouwenaar 4 september 2014</i>	48
<i>Remco Campert overleden</i>	50
<i>Da Venezia con amore</i>	51
WOORDELIJK	53
<i>Duurzame poezie</i>	55
<i>Noemen</i>	56
<i>Kleurendruk</i>	57
<i>Verdwaald</i>	58
<i>Brugwachter</i>	59
<i>Exodus der woorden</i>	60
<i>Ochtendgroet</i>	61
<i>Schaamlap taal</i>	62
<i>Sneeuwvlokken</i>	63
<i>Pinksteren in de San Clemente</i>	64
LOSSE NOTITIES	67
DREIGING	69
<i>Navigatie</i>	70
<i>Regenboog in de morgen</i>	71

<i>Ondergang</i>	72
<i>Sombere ochtend</i>	73
<i>Hitte</i>	74
<i>Droogte</i>	75
<i>Metamorfose</i>	76
VERWACHTING	79
<i>Het verlangen</i>	80
<i>Hoopvolle ochtend na een regenbui</i>	81
<i>Zomerochtend met wild zwijn</i>	82
LIEFDE	83
<i>Naaktportret</i>	85
<i>Het meisje uit Maassluis</i>	86
<i>Domme vragen</i>	88
<i>Leven</i>	89
HET VERFLAUWEND WOORD	91
<i>Levensmiddelen</i>	93
<i>Het middelpunt</i>	94
<i>Cirkels in de sneeuw</i>	95
<i>Ontwikkelaar</i>	96
<i>Het Vergeten Password: Alzheimer</i>	97
<i>Benoemd</i>	98
<i>Ter nagedachtenis</i>	99

EPILOOG: ONTMASKERD	101
<i>Elkerlyc 1</i>	102
<i>Mijn masker en ik</i>	104
<i>Elkerlyc II</i>	105
Verantwoording	107

BIJ WIJZE VAN VOORWOORD

MIJN OP EEN NA LAATSTE GEDICHT

*Mijn laatste gedicht moet lang en onbeholpen zijn,
alsof het mijn eerste gedicht is*

*het moet met terugwerkende kracht een schrill licht werpen
op al mijn gedichten
ik moet dood gaan voor ik het kan verscheuren*

*het moet iets zeggen
wat ik onder geen voorwaarde ooit had willen zeggen
ik schreef op **15 juni 1956** mijn eerste gedicht,
ik had het daarbij kunnen laten.*

Toon Tellegen

PROLOOG

*Woorden zijn lege hulzen als ze niet gevuld worden met je eigen leven
en lichaam, je eigen sterfelijkheid.*

Gerrit Kouwenaar

OVER DE JABBOK

Genesis 32:2-27

Voor elke vierkante meter taal
moet ik vechten.

Elk woord geeft mij
een vuistslag terug.

Ik geloof
dat ik het niet eens meer probeer.

ZELFPORTRRET MET WOORD

ZELFPORTRET

Schilders schilderen zelfportretten
dansend op een glazen vloer
op het scherp van de gulden snede
met spiegels langs de harde witte wanden,
kleurenbundels als regenbogen
een juichend geordend palet
en optische zekerheid in verdwijnpunten
marterhaar om de pijn te verzachten,
maar dan hebben ze ook wat.

Dichters hebben niets:
zij moeten dansen op gladde vloeren
op de pijnscheuten van het woord
zonder perspectief en verdwijnpunten.
Klankborden zijn zachte bestjes
die stinkende wonden kunnen maken,
gebroken spiegels, een schervengericht,
nooit een poort naar de eeuwigheid,
een half verdroogde Sansevieria
smeekt om water.

NEMO

Ik ben Niemand op mijn tocht over de stille levenszee
in een boot onder slaphangend zeil.

Ik heb mijn oren dichtgestopt voor bekoringen en sirenen,
roep voor mijzelf onhoorbaar uit wat ik ben:

Niemand,
een kleine dichter ingepakt in het woord
dat nauwelijks tegen rotsen weerkaatst,
een eenogig woord.

Als men mij vraagt wie ik ben zeg ik:
'Ik ben Niemand',
en laat mijn visitekaartje achter.